

Hundskinnet og Kliningen sett fra Roknesvola. Rike bakkemyrer med breiull i forgrunnen.

Rik, gjengroende bakkemyr i Roknesvola med Hermannsnasa i bakgrunnen.

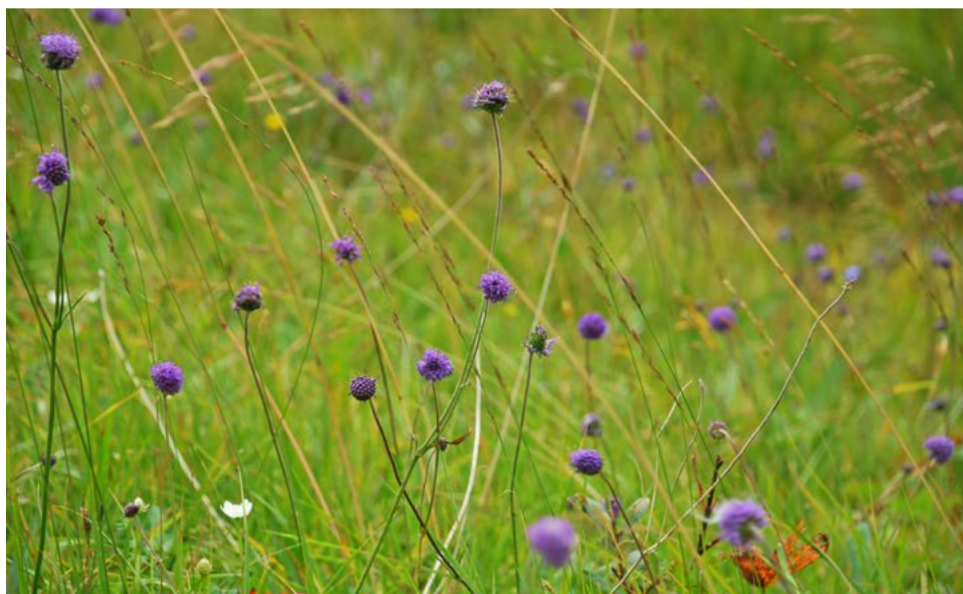

Forskning på effekter av slått foregår ofte i prøvefelt som dette. Provefeltet deles i flater som får ulik behandling (f.eks. ljåslått og maskinslått), og vegetasjonens sammensetning registreres før og etter behandlingen.

SKJØTSEL OG VEGETASJON

SLÅTTEMYR, GJENNGROING OG SKJØTSEL

Ovenfor stien ser du ei myr der slått antakelig opphørte før 1900. Her har det vokst opp bjørk og vierkratt, vegetasjonen er høgvokst, og myra er i ferd med å bli tuete. Nedenfor stien er myra rydda og slått de siste åra. Resultatet er et mer lysåpent landskap der lågvokste arter kan trives. Her kan vi også se at slåttemyra er slett og uten tuer, den har lite førne ("finsk"), og busker mangler stort sett.

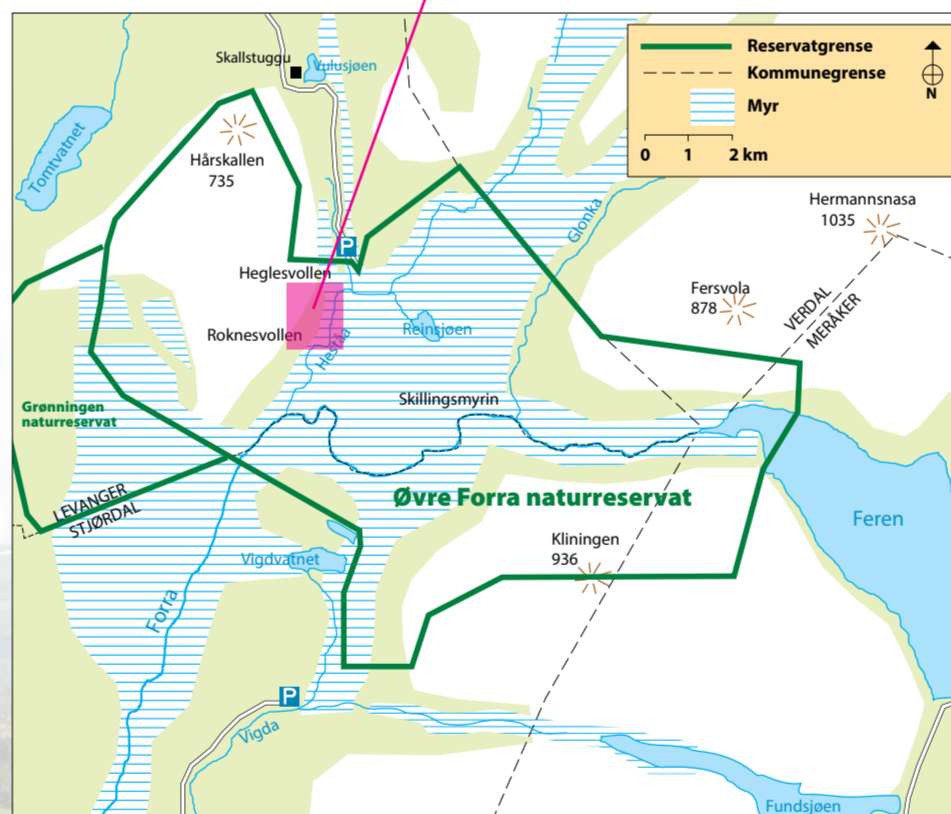
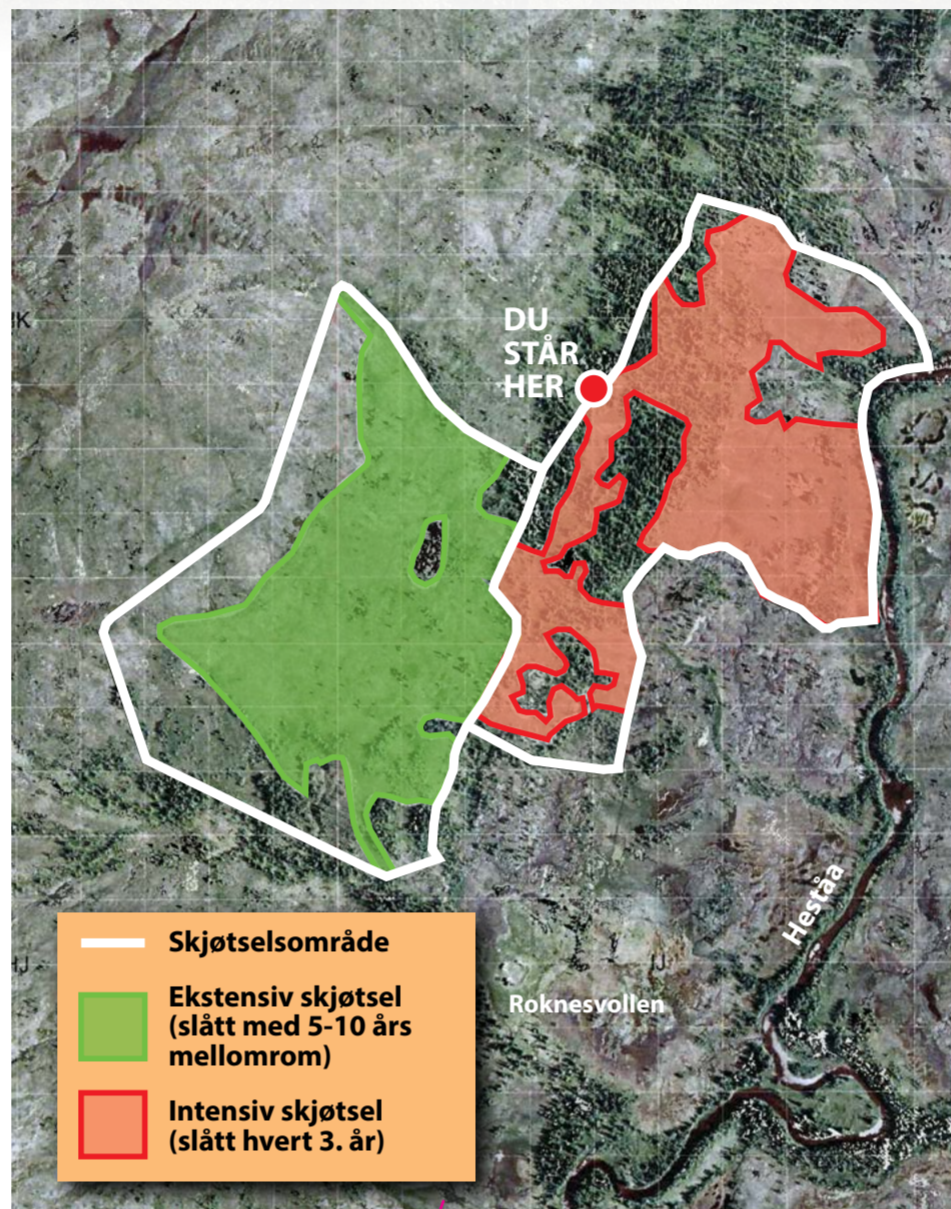

Blåknapp er en av de vanligste urtene i rike myrer, engskoger og heier i Frolfjellet. Fordi den har bladene i en rosett nede ved bakken tåler den slått ganske godt. Blåknapp blomstrer på seinsommeren.

FLORA OG VEGETASJON

Det meste av arealet som slås i Frolfjellet i dag er rikmyr (pH > 6 i torva), og mye av dette er rike bakkemyrer (helning over 3°) med god tilgang på kalkholdig vatn. Rikmyrene var regna som de beste slåttemyrene, og de har vanligvis høyere grasproduksjon enn fattigere myrtyper. Vegetasjonen er artsrik, domineres av halvgras som bjønnskjegg, myrull-arter og starr-arter, men en god del urter fins også. Orkidéer som engmarihand, stortveblad og nattfiol er å finne på myrene. Slåttemyra nedenfor stien har rikmyrvegetasjon nærmest stien, men blir gradvis fattigere nedover mot skogkanten.

Engskogen var tradisjonelt viktig slåttemark fordi produksjonen i slik halvåpen, urterik skog er ganske høy, og det er en del engskog innafor skjøtelsesområdet i Frolfjellet. Det er vanligvis en gradvis overgang mellom engskog og rikmyr, og i slike myrkanter finner vi ofte det største artsmangfoldet. Noen av artene som trives godt i myrkantene er loppestarr, hårstarr og orkidéene brudespore og kvitkurle.

FORSKNING

På oversiden av stien kan du se to forsøksruter. Den mest lågvokste ruta (nærmest stien) slås hvert tredje år, den høgvokste slås aldri. Mye av forskningen er knytta til slike faste forsøksruter, og noen av spørsmålene forskerne søker svar på er:

- Hvordan påvirker slått grasproduksjonen?
- Hvilke planter forsvinner når slått opphører?
- Hvilke planter blir det mer av når konkurranseforholdene endres av slått?
- Hvordan påvirker slått blomstringa hos forskjellige arter?

Vegetasjonens sammensetning registreres i slike ruter på 0,25 m². Produksjonen kan måles ved å klippe, tørke og veie graset, og på slåttemyr kan vi i gjennomsnitt regne med å få litt over 100 kg tørt høy per dekar hvis vi slår annethvert år.

Management with mowing keeps the landscape open, and helps to ensure that the biodiversity of the area remains high.

Above the footpath you can see a mire where mowing probably ceased before 1900. Below the footpath the fen has been restored and mowed in recent years.

Most of the area with management in Øvre Forra Nature reserve is rich fen (pH > 6 in the peat), and much of this consists of sloping fens (gradient of more than 3°) with a good supply of calcareous water. The fen below the footpath has rich fen vegetation close to the path, but gradually becomes poorer (lower pH in the peat) toward the forest margin. The highest biodiversity is often found in fen margin – the transition between wooded grassland and fen.

Much of the research is conducted in permanent plots, and questions that researchers are trying to answer include: How does mowing influence biomass production? Which plants disappear when mowing ceases? Which plants tolerate best the disturbance caused by mowing? How does mowing influence the flowering of different species?

Breiull er en av de mest karakteristiske artene på rikmyr. Den trives særlig godt på myrflatene på rike, slåtte bakkemyrer, der den i gode blomstringsår står tett i tett. Breiull kan forveksles med den vanligere arten duskull, men kjennes på at den har ru aksskaft (skaftet som hver «dusk» henger på) mens duskull har slette aksskaft.

Øyentrost vokser ofte i store mengder på rikmyr, og har blomstringstid i juli og august. Øyentrostartene er vanskelige å skille fra hverandre, denne arten med relativt store blomster heter tromsøyentrost.

På seinsommeren er **jåblom** en av de artene som gjør mest av seg på rike myrer i Frolfjellet. Den trives både på åpne myrflater og i myrkantene.

Svartopp er en lett gjenkjennelig art som vokser i rike vegetasjonstyper, kanskje vanligst på rikmyr. Den blomstrer oftest i juli, men siden støtteblad og kapsler har omtrent samme farge som blomsten framstår den med mørk fiolett topp i store deler av sesongen.

Gulstarr tåler slått godt, og er en av de vanlige og karakteristiske artene på rikmyr, både på myrflater og i myrkantvegetasjon.

Det er ofte mye orkidéer på rikmyr, og **engmarihand** er en av disse. Engmarihand vokser helst ute på myrflatene. Arten kjennes fra andre marihandarter på at den (vanligvis) har lilla blomster og blader uten flekker. I Frolfjellet er det flere steder funnet engmarihand med lakserosa til oransje blomsterfarge, noe som ikke er vanlig. Arten blomstrer i juli.

Blodmarihand er en underart av engmarihand som skiller seg ut ved å ha mørk fiolett farge på begge sider av bladene. Blomsterfargen er lilla som hos engmarihand, og underarten har samme voksested og blomstringstid som denne.

Kvitkurle er en nokså sjelden og rødlistet orkidé som vokser sparsomt i rik myrkantvegetasjon fra Heglesvolla til Grytesvolla, samt rundt Hårskallia. Arten kan skilles fra den nærtstående og svært like fjellkvitkurle på at kvitkurle har en midtflik på underleppa som er tydelig lengre enn de to flikene på sidene, samt at den har svak lukt. Fjellkvitkurle vokser på toppen av Skallen, og der er ikke kvitkurle funnet.

